

KONWENCJA Nr 137

dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach,

przyjęta w Genewie dnia 25 czerwca 1973 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 czerwca 1973 roku została przyjęta w Genewie na pięćdziesiątej ósmej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja nr 137 dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych, oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 11 stycznia 1979 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru)

Przekład.

KONWENCJA Nr 137

dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam w dniu 6 czerwca 1973 roku na swej pięćdziesiątej ósmej sesji,

biorąc pod uwagę, że metody manipulacji przy ładunkach w portach zostały zmienione i w dalszym ciągu podlegają poważnym przemianom — na przykład przez przyjęcie jednostek ładunkowych, wprowadzenie przeładunku systemem tocznym („roll-on-roll-off”), zwiększenie mechanizacji i automatyzacji — jak również to, że powstają nowe tendencje w obrocie towarów i że podobne zmiany mogą w jeszcze szerszym zakresie być wprowadzone w przyszłości,

biorąc pod uwagę, że zmiany te, przyspieszając transport towarów, zmniejszając czas postoju statków w portach oraz obniżając koszty transportu mogą przynieść korzyści gospodarce zainteresowanego kraju jako całości i przyczynić się do podniesienia poziomu życia,

biorąc pod uwagę, że takie zmiany mają jednocześnie poważny wpływ na poziom zatrudnienia w portach oraz na warunki pracy i życia robotników portowych i że należy podjąć środki w celu uniknięcia lub zmniejszenia wynikających stąd problemów,

biorąc pod uwagę, że robotnicy portowi powinni uczestniczyć w korzyściach wypływających z wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach i że w rezultacie należy połączyć badanie i wprowadzanie tych metod z wypracowaniem i przyjęciem postanowień zmierzających do trwałej poprawy ich sytuacji poprzez takie środki, jak regulacja zatrudnienia, stabilizacja zarobku i inne środki związane z warunkami życia i pracy zainteresowanych oraz bezpieczeństwem i higieną pracy w portach;

postanowiwszy przyjąć niektóre wnioski dotyczące społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach (w portach), która to sprawa stanowi piąty punkt porządku dziennego sesji,

postanowiwszy, że wnioski te ujęte zostaną w formie konwencji międzynarodowej,

przyjmuje dnia dwudziestego piątego czerwca tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego trzeciego roku niniejszą konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o pracy w portach, 1973.

Artykuł 1

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie do osób, które są w stałej gotowości do pracy w zawodzie robotnika

portowego i których zasadnicze wynagrodzenie roczne pochodzi z tej pracy.

2. Do celów niniejszej konwencji określenia „robotnik portowy” i „praca w portach” oznaczają osoby i czynności określone w ten sposób przez ustawodawstwo lub praktykę krajową. Organizacje pracodawców i zainteresowanych pracowników powinny być konsultowane lub w inny sposób uczestniczyć przy formułowaniu i zmianie tych określeń; poza tym należy uwzględnić nowe metody w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach i ich wpływ wywierany na różne rodzaje zajęć robotników portowych.

Artykuł 2

1. Polityka krajowa będzie zmierzać do zachęcania wszystkich zainteresowanych ośrodków, aby w miarę możliwości zapewniły robotnikom portowym stałe lub ciągłe zatrudnienie.

2. W każdym wypadku robotnikom portowym należy zapewnić minimum okresów zatrudnienia lub minimum zarobku, przy czym ich zakres i rodzaj zależą od sytuacji gospodarczej i społecznej kraju i danego portu.

Artykuł 3

1. Będą założone i prowadzone na bieżąco rejestry dla wszystkich grup zawodowych robotników portowych, zgodnie z zasadami, które ustali ustawodawstwo lub praktyka krajowa.

2. Robotnicy portowi wpisani do rejestrów będą mieli pierwszeństwo w uzyskaniu pracy w portach.

3. Robotnicy portowi wpisani do rejestrów będą zachowywali gotowość do pracy zgodnie z zasadami, które ustali ustawodawstwo lub praktyka krajowa.

Artykuł 4

1. Stan zarejestrowanej siły roboczej będzie analizowany okresowo w celu ustalenia go na poziomie odpowiadającym potrzebom portu.

2. Jeżeli okaże się konieczna redukcja zarejestrowanej siły roboczej, zostaną podjęte wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia niekorzystnym skutkom dla robotników portowych lub złagodzenia tych skutków.

Artykuł 5

W celu uzyskania możliwie jak największych społecznych korzyści z nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach polityka krajowa będzie zmierzać do zachęcania pracodawców lub ich organizacji, z jednej strony, i organizacji pracowników, z drugiej, do współpracy nad poprawą wydajności pracy w portach, z udziałem, jeśli to wskazane, właściwych władz.

Artykuł 6

Każdy członek zapewni stosowanie wobec robotników portowych odpowiednich postanowień dotyczących bezpieczeństwa, zdrowia, dobrobytu i szkolenia zawodowego.

Artykuł 7

Postanowienia niniejszej konwencji, z wyjątkiem wypadków, gdy zostaną one wprowadzone w życie w drodze układów zbiorowych, orzeczeń arbitrażowych lub innymi sposobami zgodnymi z praktyką krajową, zostaną wprowadzone w życie przez ustawodawstwo krajowe.

Artykuł 8

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany o formalnych ratyfikacjach niniejszej konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 9

1. Niniejsza konwencja będzie obowiązywać tylko tych członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej konwencji przez dwóch członków.

3. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego członka po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 10

1. Każdy członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie dziesięciu lat od daty początkowego wejścia jej w życie aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy członek, który ratyfikował niniejszą konwencję i który w ciągu roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, nie skorzysta z możliwości wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany konwencją na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję po upływie każdego okresu dziesięcioletniego, z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 11

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich członków Międzynarodowej Or-

ganizacji Pracy o zarejestrowaniu wszystkich ratyfikacji i aktów wypowiedzenia, o których został poinformowany przez członków Organizacji.

2. Zawiadamiając członków Organizacji o zarejestrowaniu drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w celu zarejestrowania, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, jakie zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 13

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy w każdym wypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji tej konwencji.

Artykuł 14

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji, wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej konwencji, i jeśli nowa konwencja nie stanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 10, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji, z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej rewizję niniejsza konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez członków.

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej formie i treści dla tych członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 15

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pięćdziesiątej ósmej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 27 czerwca 1973 roku.

Na dowód czego w dniu dwudziestym siódmym czerwca 1973 roku złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji
Bintu'a Tshiabola

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy
Wilfred Jenks

Convention 137**CONVENTION CONCERNANT LES RÉPERCUSSIONS SOCIALES DES NOUVELLES MÉTHODES DE MANUTENTION DANS LES PORTS.**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 6 juin 1973, en sa cinquante-huitième session ;

Considérant que les méthodes de manutention dans les ports se sont modifiées et continuent à subir d'importantes modifications — par exemple par l'adoption d'unités de charge, l'introduction des techniques de transbordement horizontal (*roll-on/roll-off*), la mécanisation et l'automatisation accrues —, tandis que des nouvelles tendances apparaissent dans le mouvement des marchandises ; que pareilles modifications risquent d'être encore plus prononcées à l'avenir ;

Considérant que ces changements, en accélérant le transport des marchandises, en réduisant le temps passé par les navires dans les ports et en abaissant les coûts des transports, peuvent être dans l'intérêt de l'économie du pays intéressé dans son ensemble et contribuer à élever le niveau de vie ;

Considérant que ces changements ont aussi des répercussions considérables sur le niveau de l'emploi dans les ports et sur les conditions de travail et de vie des dockers, et que des mesures devraient être adoptées pour éviter ou diminuer les problèmes qui en découlent ;

Considérant que les dockers devraient participer aux avantages que représentent les nouvelles méthodes de manutention et qu'en conséquence l'étude et l'introduction de ces méthodes devraient être assorties de l'élaboration et de l'adoption de dispositions tendant à l'amélioration durable de leur situation par des moyens tels que la régularisation de l'emploi et la stabilisation du revenu et par d'autres mesures relatives aux conditions de vie et de travail des intéressés et à la sécurité et l'hygiène du travail dans les ports ;

Après avoir décidé d'adopter diverses dispositions relatives aux répercussions sociales des nouvelles méthodes de manutention (docks), qui constituent la cinquième question à l'ordre du jour de la session ;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-cinquième jour de juin mil neuf cent soixante-treize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le travail dans les ports, 1973 :

Article 1

1. La convention s'applique aux personnes qui sont disponibles de manière régulière pour un travail de dockers et qui tirent leur revenu annuel principal de ce travail.

2. Aux fins de la présente convention, les expressions « dockers » et « travail dans les ports » désignent des personnes et des activités définies comme telles par la législation ou la pratique nationales. Les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées doivent être consultées lors de l'élaboration et de la révision de ces définitions ou y être associées de toute autre manière ; il devra, en outre, être tenu compte des nouvelles méthodes de manutention et de leurs répercussions sur les diverses tâches des dockers.

Article 2

1. Il incombe à la politique nationale d'encourager tous les milieux intéressés à assurer aux dockers, dans la mesure du possible, un emploi permanent ou régulier.

2. En tout état de cause, un minimum de périodes d'emploi ou un minimum de revenu doit être assuré aux dockers, dont l'ampleur et la nature dépendront de la situation économique et sociale du pays et du port dont il s'agit.

Article 3

1. Des registres seront établis et tenus à jour pour toutes les catégories professionnelles de dockers selon des modalités que la législation ou la pratique nationales détermineront.

2. Les dockers immatriculés auront priorité pour l'obtention d'un travail dans les ports.

3. Les dockers immatriculés devront se tenir prêts à travailler selon des modalités que la législation ou la pratique nationales détermineront.

Article 4

1. L'effectif des registres sera revu périodiquement afin de le fixer à un niveau correspondant aux besoins du port.

2. Lorsqu'une réduction de l'effectif d'un registre devient nécessaire, toutes mesures utiles seront prises en vue d'en prévenir ou d'en atténuer les effets préjudiciables aux dockers.

Article 5

Pour tirer des nouvelles méthodes de manutention le maximum d'avantages sociaux, il incombe à la politique nationale d'encourager les employeurs ou leurs organisations, d'une part, et les organisations de travailleurs, d'autre part, à coopérer à l'amélioration de l'efficacité du travail dans les ports, avec, le cas échéant, le concours des autorités compétentes.

Article 6

Les Membres feront en sorte que les règles appropriées concernant la sécurité, l'hygiène, le bien-être et la formation professionnelle des travailleurs soient appliquées aux dockers.

Article 7

Dans la mesure où elles ne sont pas mises en application par voie de conventions collectives, de sentences arbitrales ou de toute autre manière conforme à la pratique nationale, les dispositions de la présente convention doivent être appliquées par voie de législation nationale.

Article 8

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 9

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 10

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 11

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 12

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 13

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 14

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 10 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur ;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 15

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa cinquante-huitième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 27 juin 1973.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-septième jour de juin 1973:

Le Président de la Conférence,

BINTU'a TSHIABOLA

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

WILFRED JENKS